ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 28ης Μαΐου 2020 *

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αιτήσεις καταχωρίσεως των εικονιστικών σημείων We IntelliGence the World, currencymachineassistant, robodealer, currencyassistant, tradingcurrencyassistant, CKPL, moneypersonalassistant, moneyassistant, currencypersonalassistant, CNTX Trading, AIdealer και CNTX ως σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Προγενέστερα εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ηνωμένου Βασιλείου που αναπαριστούν δύο τεμνόμενους κύκλους ή δύο αλληλεπικαλυπτόμενους δίσκους – Αναστολή της διαδικασίας – Άρθρο 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625»

Στις υποθέσεις T-84/19 και T-88/19 έως T-98/19,

Cinkciarz.pl sp. z o.o., με έδρα την Zielona Góra (Πολωνία), εκπροσωπούμενη από την E. Skrzydło-Tefelska και τον K. Gajek, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από την A. Söder και τον H. O'Neill,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

MasterCard International, Inc., με έδρα τη Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τους J. Olsen, B. Hitchens, P. Andreottola, solicitors, G. Tritton και A. Muir Wood, barristers,

με αντικείμενο δώδεκα προσφυγές κατά των αποφάσεων του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Δεκεμβρίου 2018 (υποθέσεις R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 και R 1064/2018-2), σχετικά με διαδικασίες ανακοπής μεταξύ MasterCard International και Cinkciarz.pl,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Svenningsen (εισηγητή), πρόεδρο, R. Barents και C. Mac Eochaidh, δικαστές,

γραμματέας: A. Juhász-Tóth, διοικητική υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη τα δικόγραφα των προσφυγών που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12, 13 και 14 Φεβρουαρίου 2019,

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 21 Μαΐου 2019,

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Μαΐου 2019,

έχοντας υπόψη την απόφαση της 10ης Απριλίου 2019 περί συνεκδικάσεως των υποθέσεων T-84/19 και T-88/19 έως T-98/19 προς διευκόλυνση της έγγραφης και της ενδεχόμενης προφορικής διαδικασίας,

έχοντας υπόψη τη μεταβολή της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17ης Δεκεμβρίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό των διαφορών

1 Μεταξύ 16ης Μαρτίου και 25ης Απριλίου 2016, η προσφεύγουσα, Cinkciarz.pl sp. z o.o., υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) δώδεκα αιτήσεις καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].

2 Τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση (στο εξής: αιτούμενα σήματα) είναι τα ακόλουθα εικονιστικά σημεία:

– στην υπόθεση T-84/19:

– στην υπόθεση T-88/19:

– στην υπόθεση T-89/19:

– στην υπόθεση T-90/19:

– στην υπόθεση T-91/19:

– στην υπόθεση T-92/19:

– στην υπόθεση T-93/19:

– στην υπόθεση T-94/19:

– στην υπόθεση T-95/19:

– στην υπόθεση T-96/19:

– στην υπόθεση T-97/19:

– στην υπόθεση T-98/19:

3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκαν οι εν λόγω καταχωρίσεις εμπίπτουν στις

κλάσεις 9 και 36 καθώς και, κατά περίπτωση, 41 (επίμαχα αιτούμενα σήματα στις υποθέσεις T-92/19, T-96/19 και T-98/19) ή 45 (επίμαχα αιτούμενα σήματα στις υποθέσεις T-84/19, T-88/19 έως T-91/19, T-93/19 έως T-95/19 και T-97/19) κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

4 Οι αιτήσεις καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημοσιεύθηκαν στο *Δελτίο Σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, κατά περίπτωση, είτε στις 19 Μαΐου είτε στις 14 Ιουλίου 2016.

5 Προηγουμένως, ήτοι στις 15 Μαρτίου 2015, η προσφεύγουσα είχε υποβάλει άλλη αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούσε το ακόλουθο εικονιστικό σημείο (στο εξής: αμιγώς εικονιστικό σήμα €$):

6 Το αμιγώς εικονιστικό σήμα €$ αντιστοιχεί ακριβώς στο εικονιστικό στοιχείο των τεσσάρων αιτούμενων σημάτων τα οποία αφορούν οι υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19, η δε αίτηση καταχωρίσεως του σήματος αυτού αφορούσε προϊόντα και υπηρεσίες των ίδιων κλάσεων με εκείνες τις οποίες αφορούν τα τέσσερα αυτά αιτούμενα σήματα. Η αίτηση καταχωρίσεως του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$ απορρίφθηκε από τον εξεταστή, η δε απόφαση του εξεταστή επικυρώθηκε από το τμήμα προσφυγών. Πλην όμως η απόφαση του τμήματος προσφυγών ακυρώθηκε με την απόφαση της 8ης Μαρτίου 2018, Cinkciarz.pl κατά EUIPO (€$) (T-665/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:125), και η υπόθεση αναπέμφθηκε στο πρώτο τμήμα προσφυγών (υπόθεση R 1345/2018-1).

7 Στις 12 Αυγούστου 2016, η παρεμβαίνουσα, Mastercard International, Inc., άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως των ως άνω δώδεκα αιτούμενων σημάτων, δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 46 του κανονισμού 2017/1001), για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που προσδιορίζονταν από το καθένα από τα σήματα αυτά.

8 Οι ανακοπές στηρίζονταν, μεταξύ άλλων, σε επτά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε ένα σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου.

9 Μεταξύ των επτά σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περιλαμβάνονταν τα εξής τρία σήματα:

– το κάτωθι απεικονιζόμενο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 9835869, που προσδιορίζει προϊόντα και υπηρεσίες που εμπίπτουν μεταξύ άλλων στις κλάσεις 9 και 36 (στο εξής: τεμνόμενοι κύκλοι):

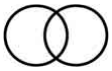

– το κάτωθι απεικονιζόμενο ασπρόμαυρο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 2988533, που προσδιορίζει προϊόντα και υπηρεσίες που εμπίπτουν μεταξύ άλλων στις κλάσεις 9, 36, 41 και 45 (στο εξής: δίσκοι μαύρου και άσπρου χρώματος):

– το κάτωθι απεικονιζόμενο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αριθ. 9812538, χρώματος πορτοκαλί και ανοιχτού πορτοκαλί, που προσδιορίζει προϊόντα και υπηρεσίες που εμπίπτουν μεταξύ άλλων στις κλάσεις 9, 36, 41 και 45 (στο εξής: κόκκινος και πορτοκαλί δίσκος):

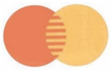

10 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη των ανακοπών ήταν ιδίως οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, και παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, και παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001).

11 Στις 5 Μαΐου 2017, η προσφεύγουσα υπέβαλε αιτήσεις κηρύξεως ακυρότητας όσον αφορά τα δύο προγενέστερα ασπρόμαυρα σήματα τα οποία μνημονεύονται στις δύο πρώτες παύλες της σκέψεως 9 ανωτέρω (τεμνόμενοι κύκλοι και δίσκοι μαύρου και άσπρου χρώματος, στο εξής, από κοινού: προγενέστερα ασπρόμαυρα σήματα).

12 Με δώδεκα αποφάσεις της 27ης Μαρτίου, της 10ης και της 11ης Απριλίου 2018, το τμήμα ανακοπών απέρριψε τις ανακοπές στο σύνολό τους. Στο πλαίσιο της αναλύσεώς του, έλαβε καταρχάς υπόψη, όσον αφορά τα σήματα που προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής, το σήμα που αναπαριστούσε δύο δίσκους μαύρου και άσπρου χρώματος και εκτίμησε ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία δεν ήταν όμοια. Στη συνέχεια, επεξέτεινε κατά μείζονα λόγο το συμπέρασμά του στα λοιπά προγενέστερα σήματα, καθόσον τα λοιπά αυτά σήματα δεν εμφάνιζαν τον συνδυασμό άσπρου και μαύρου χρώματος των δίσκων που χαρακτήριζε το εικονιστικό στοιχείο των αιτούμενων σημάτων. Δεδομένης της ελλείψεως ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαίο να αναμείνει έως ότου πληροφορηθεί την έκβαση της διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας όσον αφορά το προγενέστερο σήμα το οποίο αναπαριστούσε δύο δίσκους μαύρου και άσπρου χρώματος.

13 Στις 29 Μαΐου και στις 7 Ιουνίου 2018, η παρεμβαίνουσα άσκησε ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 66 και 71 του κανονισμού 2017/1001, προσφυγές κατά του συνόλου των αποφάσεων του τμήματος ανακοπών.

14 Με αποφάσεις της 7ης Δεκεμβρίου 2018 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις) και αφού εξέτασε αυτεπαγγέλτως το ζήτημα της αναστολής των διαδικασιών λόγω της υπάρξεως των παράλληλων εκκρεμών διαδικασιών επί των αιτήσεων κηρύξεως ακυρότητας των δύο προγενέστερων ασπρόμαυρων σημάτων καθώς και επί της καταχωρίσεως του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$, το δεύτερο τμήμα προσφυγών του EUIPO δέχθηκε τις προσφυγές αυτές.

15 Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το τμήμα ανακοπών είχε υποπέσει σε πλάνη μη προσδιορίζοντας το ενδιαφερόμενο κοινό, το οποίο προσδιόρισε το ίδιο με βάση τις διάφορες επίμαχες εν προκειμένω κλάσεις προϊόντων ή υπηρεσιών.

16 Εξάλλου, σε όλες τις προσβαλλόμενες αποφάσεις πλην της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-96/19 (απόφαση R 986/2018-2) (στο εξής: ένδεκα πρώτες προσβαλλόμενες αποφάσεις), το τμήμα προσφυγών αποφάσισε, όπως και το τμήμα ανακοπών, να προβεί στη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων με βάση το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά δύο δίσκους μαύρου και άσπρου χρώματος, που θεωρήθηκε ως το ένα από τα δύο ευνοϊκότερα για την παρεμβαίνουσα προγενέστερα σήματα (το άλλο ήταν το προγενέστερο σήμα που αναπαριστά δύο τεμνόμενους κύκλους). Κατόπιν της σύγκρισης αυτής, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε, αντιθέτως προς το τμήμα ανακοπών, ότι τα εν λόγω σημεία εμφάνιζαν μικρό βαθμό ομοιότητας από οπτικής απόψεως.

17 Με την προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της υποθέσεως T-96/19 (στο εξής: δωδέκατη προσβαλλόμενη απόφαση), το τμήμα προσφυγών αποφάσισε να στηρίξει την ανάλυσή του στο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά δύο δίσκους χρώματος πορτοκαλί και ανοιχτού πορτοκαλί, για τον λόγο ότι τα προγενέστερα ασπρόμαυρα σήματα αποτελούσαν αντικείμενο αιτήσεων κηρύξεως ακυρότητας. Με την ως άνω απόφαση, το τμήμα προσφυγών επίσης εκτίμησε ότι τα συγκρινόμενα στην υπόθεση αυτή σημεία εμφάνιζαν μικρό βαθμό ομοιότητας από οπτικής απόψεως.

18 Δεδομένης της υπάρξεως ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, το τμήμα προσφυγών έκρινε αναγκαίο να προβεί στη σύγκριση των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών και να εξετάσει τα επιχειρήματα της παρεμβαίνουσας περί αυξημένου διακριτικού χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων. Συναφώς, στις ένδεκα πρώτες προσβαλλόμενες αποφάσεις, το τμήμα προσφυγών υπογράμμισε ότι το ζήτημα αυτό μπορούσε να διαδραματίσει κρίσιμο ρόλο από τη στιγμή που η ανακοπή στηριζόταν σε περισσότερα προγενέστερα δικαιώματα «και ορισμένα [από τα προγενέστερα αυτά δικαιώματα] (αν όχι όλα) [και το σήμα του οποίου ζητείται εν προκειμένω η καταχώριση] μπορούν να θεωρηθούν σε μικρό βαθμό όμοια [...] στο μέτρο που συνίστανται σε δύο κύκλους που αλληλεπικαλύπτονται, έχουν το ίδιο μέγεθος και είναι οριζόντια τοποθετημένοι». Για τον ίδιο λόγο που αφορούσε την ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω σημείων, το τμήμα προσφυγών έκρινε επίσης αναγκαίο να εξετάσει τον λόγο ανακοπής που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001.

19 Κατά συνέπεια, αφού ακύρωσε τις αποφάσεις του τμήματος ανακοπών, το τμήμα προσφυγών ανέπεμψε τις υποθέσεις σε αυτό. Εντούτοις, με τις ένδεκα πρώτες προσβαλλόμενες αποφάσεις, «συ[νέστησε] [στο τμήμα ανακοπών] να αναστείλει τη διαδικασία ανακοπής μέχρις ότου εκδοθεί νομικώς δεσμευτική οριστική απόφαση ως προς το κύρος [των προγενέστερων δικαιωμάτων επί των οποίων στηρίχθηκαν το τμήμα ανακοπών και το ίδιο το τμήμα προσφυγών]» και, με τη δωδέκατη προσβαλλόμενη απόφαση, κάλεσε «το τμήμα ανακοπών [να] λάβει υπόψη τη διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας που εκκρεμούσε κατά της καταχωρίσεως των [προγενέστερων ασπρόμαυρων] σημάτων». Επιπλέον, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19 περιελήφθη δεύτερη σύσταση περί αναστολής ενόψει της οριστικής αποφάσεως που επρόκειτο να εκδοθεί στη διαδικασία σχετικά με την καταχώριση του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$ (βλ. σκέψεις 27 έως 33 κατωτέρω).

Αιτήματα των διαδίκων

20 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·

– να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

21 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει τις προσφυγές·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

22 Κατά το άρθρο 68 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, πλείονες υποθέσεις με το ίδιο αντικείμενο μπορούν οποτεδήποτε, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήσεως κύριου διαδίκου, να ενωθούν λόγω συνάφειας, προς τον σκοπό, εναλλακτικώς ή σωρευτικώς, της διευκολύνσεως της έγγραφης ή της προφορικής διαδικασίας ή της εκδόσεως κοινής αποφάσεως ή διατάξεως που περατώνει τη δίκη.

23 Λαμβανομένων υπόψη των αιτήσεων της προσφεύγουσας περί συνεκδικάσεως των υπό κρίση υποθέσεων και αφού οι λοιποί διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις απόψεις τους, οι υποθέσεις ενώθηκαν, αρχικώς, προς διευκόλυνση της έγγραφης και της ενδεχόμενης προφορικής διαδικασίας, με απόφαση της 10ης Απριλίου 2019.

24 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να συνεκδικάσει τις υπό κρίση υποθέσεις και προς τον σκοπό της εκδόσεως κοινής αποφάσεως περατώνουσας τη δίκη.

25 Προς στήριξη των προσφυγών, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως, που αντλούνται, σε καθεμία από τις υποθέσεις αυτές, αντιστοίχως, από τα εξής:

– ο πρώτος λόγος, από παράβαση του άρθρου 71, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού 2017/1001 και για την κατάργηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/1430 (ΕΕ 2018, L 104, σ. 1), σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) ·

– ο δεύτερος λόγος, από παράβαση του άρθρου 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001, σε συνδυασμό με το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη·

– ο τρίτος λόγος, από παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως, και

– ο τέταρτος λόγος, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β′, και παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως σε κάθε υπόθεση καθώς και επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως στην υπόθεση T-96/19 και του τρίτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως σε όλες τις υποθέσεις πλην της υποθέσεως T-96/19

26 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως σε κάθε υπόθεση καθώς και με το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως στην υπόθεση T-96/19 και το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως σε όλες τις υποθέσεις πλην της υποθέσεως T-96/19, οι οποίοι πρέπει να συνεξεταστούν, η προσφεύγουσα επικρίνει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, κατ' ουσίαν, καθόσον το τμήμα προσφυγών δεν ανέστειλε τις διαδικασίες προσφυγής μολονότι διαπίστωσε ότι η αναστολή ήταν δικαιολογημένη και δεν αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμον τη μη αναστολή της διαδικασίας προσφυγής.

Το οικείο πλαίσιο

27 Οι λόγοι αυτοί και τα σκέλη αυτά αφορούν τα χωρία των προσβαλλομένων αποφάσεων με τα οποία το τμήμα προσφυγών έκανε λόγο περί αναστολής των επίμαχων διαδικασιών λόγω διαφόρων παράλληλων διαδικασιών που εκκρεμούσαν ενώπιον του EUIPO, μολονότι εξέτασε τις προσφυγές των οποίων είχε επιληφθεί.

28 Στις επίμαχες παράλληλες διαδικασίες περιλαμβάνονταν, αφενός, δύο διαδικασίες κηρύξεως ακυρότητας που αφορούσαν τα προγενέστερα ασπρόμαυρα σήματα, ήτοι τους τεμνόμενους κύκλους και τους δίσκους μαύρου και άσπρου χρώματος, δεδομένου ότι το δεύτερο από τα σήματα αυτά είχε ληφθεί υπόψη για τη σύγκριση των σημείων στις ένδεκα πρώτες προσβαλλόμενες αποφάσεις, δηλαδή σε όλες τις προσβαλλόμενες αποφάσεις πλην της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-96/19.

29 Οι επίμαχες παράλληλες διαδικασίες περιλαμβανόταν, αφετέρου, τη διαδικασία σχετικά με την καταχώριση του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$, το οποίο αντιστοιχεί ακριβώς στο εικονιστικό στοιχείο τεσσάρων από τα δώδεκα αιτούμενα σήματα, ήτοι των αιτούμενων σημάτων στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19.

30 Τα σχετικά χωρία των προσβαλλομένων αποφάσεων είναι, πρώτον, το σημείο 13 των ένδεκα πρώτων προσβαλλομένων αποφάσεων, με το οποίο το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι τα δύο προγενέστερα ασπρόμαυρα σήματα, τα οποία θεώρησε ως τα ευνοϊκότερα για την παρεμβαίνουσα προγενέστερα σήματα, αποτελούσαν αντικείμενο διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας οι οποίες ευρίσκονταν ήδη σε προχωρημένο στάδιο πριν το τμήμα ανακοπών εκδώσει τις αποφάσεις κατά των οποίων έβαλλαν οι προσφυγές, και ως εκ τούτου, «κατά το [εν λόγω τμήμα], θα ήταν σκόπιμο να ανασταλεί η παρούσα διαδικασία μέχρις ότου εκδοθεί νομικώς δεσμευτική οριστική απόφαση στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτών [κηρύξεως ακυρότητας]».

31 Εξάλλου, στις ίδιες αυτές ένδεκα προσβαλλόμενες αποφάσεις, βάσει πανομοιότυπης διαπιστώσεως, το τμήμα προσφυγών «συ[νέστησε] να αναστ[αλεί η σχετική] διαδικασία ανακοπής μέχρις ότου εκδοθεί νομικώς δεσμευτική οριστική απόφαση ως προς το κύρος [των προγενέστερων δικαιωμάτων επί των οποίων στηρίχθηκαν το τμήμα ανακοπών και το ίδιο το τμήμα προσφυγών]» (βλ., παραδείγματος χάριν, σημείο 53 της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-84/19 ή σημείο 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-98/19). Το τμήμα προσφυγών εκφράστηκε επίσης εμμέσως υπό την ίδια έννοια στο σημείο 61 της δωδέκατης προσβαλλομένης αποφάσεως, την οποία αφορά η υπόθεση T-96/19.

32 Δεύτερον, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19, οι οποίες αφορούν τα τέσσερα αιτούμενα σήματα των οποίων το εικονιστικό στοιχείο αντιστοιχεί ακριβώς στο αμιγώς εικονιστικό σήμα €$, το οποίο αποτελεί αντικείμενο της προμνησθείσας στη σκέψη 5 ανωτέρω προγενέστερης διαδικασίας καταχωρίσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι «[η] οριστική απόφαση [επί της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$ ήταν] εξαιρετικά σημαντική για τη διεξαγόμενη εκτίμηση [και κατά συνέπεια] δέχ[θηκε] ότι, πριν εκτιμηθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του εικονιστικού στοιχείου [των οικείων αιτούμενων σημάτων], [ήταν] σκόπιμη η αναμονή μέχρις ότου εκδοθεί νομικώς δεσμευτική οριστική απόφαση στην [άλλη] αυτή υπόθεση» ή «ότι [ήταν] σκόπιμο να ληφθεί υπόψη [η εκδοθησόμενη στην άλλη αυτή υπόθεση] νομικώς δεσμευτική οριστική απόφαση κατά τη στιγμή της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα του επίμαχου εικονιστικού στοιχείου» (βλ., αντιστοίχως, σκέψεις 35, 35, 39 και 38 των εν λόγω προσβαλλομένων αποφάσεων).

33 Επιπλέον, πάντοτε με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19, «[τ]ο τμήμα προσφυγών [θέλησε] να επιστήσει την προσοχή του τμήματος ανακοπών στην υπόθεση [...] R 1345/2018-1, [...] η οποία εκκρεμεί ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών»,

«συνιστ[ώντας] να ανασταλεί η εκκρεμής διαδικασία […] μέχρις ότου εκδοθεί νομικώς δεσμευτική οριστική [απόφαση] στο πλαίσιο της [άλλης] αυτής [υποθέσεως]» (βλ., αντιστοίχως, σκέψεις 58, 57, 62 και 61 των εν λόγω προσβαλλομένων αποφάσεων).

34 Εξάλλου, στα σημεία 58, 62 και 61 των προσβαλλομένων αποφάσεων στις υποθέσεις T-84/19, T-96/19 και T-98/19, το τμήμα προσφυγών πρόσθεσε ότι, «[υπό] το φως της [αποφάσεως] αυτής και του γεγονότος ότι το λεκτικό στοιχείο [του οικείου αιτούμενου σήματος είχε] ασθενή διακριτικό χαρακτήρα για μέρος του [ενδιαφερόμενου κοινού ή των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών], […] το τμήμα ανακοπών θα μπορούσε ακόμη και να εκτιμήσει το ενδεχόμενο να επανεκκινήσει την εξέταση [των οικείων αιτούμενων σημάτων] επί τη βάσει απόλυτων λόγων».

Επιχειρήματα των διαδίκων

35 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως σε καθεμία από τις υποθέσεις, η προσφεύγουσα υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι, εφόσον το τμήμα προσφυγών είχε προβεί στις παρατιθέμενες στις σκέψεις 30 έως 33 ανωτέρω διαπιστώσεις, έπρεπε να αναστείλει τις διαδικασίες προσφυγής, διότι άλλως θα παρέβαινε το άρθρο 71, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 και τις επιταγές της σαφήνειας, της συνέπειας και της αποδοτικότητας στις οποίες στηρίζεται η διάταξη αυτή, καθώς και την αρχή της χρηστής διοικήσεως που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη. Εφόσον δεν έπραξε τούτο, το εν λόγω τμήμα ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας. Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να λάβει υπόψη το συμφέρον των διαδίκων, ενώ υπέχει σχετική υποχρέωση όταν αποφασίζει για τη σκοπιμότητα ενδεχόμενης αναστολής της διαδικασίας. Η προσφεύγουσα προσθέτει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών δεν αιτιολόγησε την τελική του απόφαση να μην αναστείλει τη διαδικασία μολονότι είχε θεωρήσει δικαιολογημένη την αναστολή.

36 Με το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19 και T-98/19 καθώς και με το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως στην υπόθεση T-96/19, υποθέσεις στις οποίες το επίμαχο αιτούμενο σήμα περιλαμβάνει εικονιστικό στοιχείο πανομοιότυπο προς το αμιγώς εικονιστικό σήμα €$, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει αντιφατική αιτιολογία. Η αντίφαση αυτή έγκειται στο γεγονός ότι, διαδοχικώς, το τμήμα προσφυγών, αφενός, δέχθηκε ότι, πριν εκτιμηθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του πανομοιότυπου εικονιστικού στοιχείου των επίμαχων στις τέσσερις αυτές υποθέσεις αιτούμενων σημάτων, ήταν δικαιολογημένη η αναμονή μέχρις ότου εκδοθεί οριστική απόφαση στην οικεία παράλληλη διαδικασία που αφορούσε την άρνηση καταχωρίσεως του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$ λόγω ελλείψεως διακριτικού χαρακτήρα και, αφετέρου, εξέτασε την προσφυγή και, στο πλαίσιο αυτό, εκτίμησε τον διακριτικό χαρακτήρα του εν λόγω εικονιστικού στοιχείου.

37 Το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως στις οκτώ άλλες υποθέσεις επίσης στηρίζεται σε αντιφατική αιτιολογία. Η αντίφαση αυτή έγκειται στο γεγονός ότι, διαδοχικώς, το τμήμα προσφυγών, αφενός, έκρινε ότι ήταν δικαιολογημένη η αναστολή της διαδικασίας λόγω της υπάρξεως δύο διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας στο πλαίσιο των οποίων αμφισβητούνταν ο διακριτικός χαρακτήρας των δύο προγενέστερων ασπρόμαυρων σημάτων και, αφετέρου, έλαβε υπόψη το ένα από τα δύο αυτά προγενέστερα σήματα για να προβεί στη σύγκριση των σημείων και, στο πλαίσιο αυτό, έκρινε ότι έπρεπε να αναγνωριστεί στο σήμα αυτό ένας ελάχιστος διακριτικός χαρακτήρας λόγω της καταχωρίσεώς του.

38 Το EUIPO αρκείται στο να υποστηρίξει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος για δύο λόγους.

39 Πρώτον, ο λόγος αυτός αφορά σημεία των προσβαλλομένων αποφάσεων που δεν δεσμεύουν το τμήμα ανακοπών στο οποίο αναπέμφθηκαν οι υποθέσεις δυνάμει του άρθρου 71, παράγραφος 2, του κανονισμού 2017/1001. Ειδικότερα, το τμήμα προσφυγών περιορίστηκε να απευθύνει συστάσεις προς το τμήμα ανακοπών όσον αφορά την αναστολή των διαδικασιών ανακοπής.

40 Δεύτερον, το EUIPO υποστηρίζει ότι η μη αναστολή της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν έθιξε τα συμφέροντα της προσφεύγουσας, διότι οι οικείες παράλληλες διαδικασίες δεν ήταν ικανές να επηρεάσουν την έκβαση των επίμαχων διαδικασιών ανακοπής και κατά συνέπεια οι υποθέσεις έπρεπε σε κάθε περίπτωση να αναπεμφθούν ενώπιον του τμήματος ανακοπών. Ειδικότερα, αφενός, οι επίμαχες ανακοπές στηρίζονται και σε άλλα προγενέστερα σήματα πέρα από τα προγενέστερα ασπρόμαυρα σήματα που αποτελούσαν αντικείμενο των δύο διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας. Αφετέρου, όσον αφορά την τρίτη παράλληλη διαδικασία, σχετικά με την καταχώριση του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$, το EUIPO προβάλλει ότι, έστω και αν υποτεθεί ότι το πανομοιότυπο εικονιστικό στοιχείο των τεσσάρων επίμαχων αιτούμενων σημάτων στερείται διακριτικού χαρακτήρα, εντούτοις υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

41 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει, εξάλλου, ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος, διότι προκύπτει ιδίως από τη νομολογία σχετικά με το άρθρο 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 ότι, δεδομένης της ελευθερίας εκτιμήσεως την οποία διαθέτει, το τμήμα προσφυγών δεν υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία ακόμη και όταν η αναστολή είναι δικαιολογημένη. Εξάλλου, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν επανέλαβε την αίτησή της περί αναστολής της διαδικασίας ενώπιον του εν λόγω τμήματος εξηγεί τον λόγο για τον οποίο το τμήμα αυτό δεν αιτιολόγησε την απόφασή του να μην αναστείλει τη διαδικασία βάσει του συμφέροντος των διαδίκων. Τέλος, οι κατευθυντήριες οδηγίες του EUIPO, στις οποίες παραπέμπει η προσφεύγουσα, δεν συστήνουν την αναστολή της διαδικασίας ανακοπής όταν αμφισβητείται η εγκυρότητα του προγενέστερου σήματος και, εν πάση περιπτώσει, δεν δεσμεύουν το τμήμα προσφυγών.

42 Όσον αφορά το πρώτο ή το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το EUIPO υποστηρίζει ότι οι επικρίσεις της προσφεύγουσας απορρέουν από εσφαλμένη ερμηνεία των προσβαλλομένων αποφάσεων και από σύγχυση μεταξύ επικρίσεων που αφορούν την υποχρέωση αιτιολογήσεως και επικρίσεων που αφορούν το βάσιμο της αιτιολογίας, μολονότι παραδέχεται ότι, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19, δεν είναι σαφείς οι λόγοι για τους οποίους το τμήμα προσφυγών συνέστησε την αναστολή των διαδικασιών λόγω της παράλληλης διαδικασίας που αφορούσε την καταχώριση του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$.

43 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι τα διάφορα στοιχεία που επισημαίνει η προσφεύγουσα δεν στοιχειοθετούν ούτε έλλειψη αιτιολογίας ούτε αντιφατική αιτιολογία, ιδίως καθόσον είναι σύμφωνο με τη νομολογία το να αναγνωρίζεται ένας ελάχιστος διακριτικός χαρακτήρας σε καταχωρισμένο σήμα ακόμη και αν η καταχώρισή του αποτελεί αντικείμενο αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας με την οποία αμφισβητείται ο διακριτικός χαρακτήρας του, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του προγενέστερου σήματος που ελήφθη υπόψη για τη σύγκριση των σημείων στις ένδεκα πρώτες προσβαλλόμενες αποφάσεις.

Εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου

– *Υπόμνηση του νομικού πλαισίου και της νομολογίας*

44 Κατά το άρθρο 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, σε διαδικασίες ανακοπής, έκπτωσης, ακυρότητας και προσφυγής, το αρμόδιο τμήμα ή τμήμα προσφυγών μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία είτε με δική του πρωτοβουλία όταν η αναστολή είναι σκόπιμη λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπόθεσης, είτε κατόπιν αιτιολογημένης αιτήσεως ενός εκ των διαδίκων σε κατ' αντιμωλίαν διαδικασία όταν η αναστολή είναι σκόπιμη λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων των διαδίκων και του σταδίου στο οποίο βρίσκεται η διαδικασία.

45 Από την αιτιολογική σκέψη 17 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 προκύπτει ότι το άρθρο 71, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού αποσκοπεί σε μεγαλύτερη σαφήνεια, συνέπεια και αποδοτικότητα των διαδικασιών ανακοπής, έκπτωσης, ακυρότητας και προσφυγής. Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι, σε περίπτωση που το προγενέστερο σήμα του οποίου γίνεται επίκληση προς

στήριξη ανακοπής απολέσει την εγκυρότητά του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η ανακοπή αυτή καθίσταται άνευ αντικειμένου [πρβλ. αποφάσεις της 25ης Νοεμβρίου 2014, Royalton Overseas κατά ΓΕΕΑ – S.C. Romarose Invest (KAISERHOFF), T-556/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:985, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 14ης Φεβρουαρίου 2019, Beko κατά EUIPO – Acer (ALTUS), T-162/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:87, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

46 Εξάλλου, από το γράμμα του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την απόφαση περί αναστολής ή μη της εκκρεμούς διαδικασίας, δεδομένου ότι η αναστολή αποτελεί ευχέρεια του τμήματος αυτού [πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, Jordi Nogues κατά EUIPO– Grupo Osborne (BADTORO), T-386/15, EU:T:2017:632, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

47 Εντούτοις, το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την αναστολή της εκκρεμούς ενώπιόν του διαδικασίας δεν εξαιρεί την εκτίμησή του από τον έλεγχο του δικαστή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το γεγονός όμως αυτό περιορίζει τον εν λόγω επί της ουσίας έλεγχο σε έλεγχο απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ή καταχρήσεως εξουσίας (βλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

48 Επομένως, η ύπαρξη παράλληλης διαδικασίας της οποίας η έκβαση δύναται να επηρεάσει την έκβαση της διαδικασίας προσφυγής δεν συνεπάγεται την αυτόματη αναστολή της διαδικασίας προσφυγής και, κατά συνέπεια, δεν αρκεί, αφ' εαυτής, ώστε να χαρακτηριστεί ως πρόδηλη πλάνη το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών δεν ανέστειλε τη διαδικασία (πρβλ. απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2014, KAISERHOFF, T-556/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:985, σκέψη 33).

49 Ειδικότερα, πρώτον, η αναστολή της διαδικασίας δεν θα είχε κανένα νόημα αν προέκυπτε κατά την εξέταση ότι η έκβαση της παράλληλης διαδικασίας δεν ασκούσε επιρροή στην έκβαση της ανακοπής, πράγμα που θα συνέβαινε σε περίπτωση που η ανακοπή έπρεπε να γίνει δεκτή βάσει άλλου μη αμφισβητούμενου προγενέστερου δικαιώματος (πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, σκέψη 17) ή, αντιθέτως, σε περίπτωση που η ανακοπή έπρεπε σε κάθε περίπτωση να απορριφθεί, παραδείγματος χάριν λόγω ελλείψεως ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, όπως αυτή την οποία διαπίστωσε το τμήμα ανακοπών στις αποφάσεις οι οποίες, εν προκειμένω, παραπέμφθηκαν στην κρίση του τμήματος προσφυγών, κατόπιν της εκτιμήσεως του τμήματος ανακοπών ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα δεν ήταν όμοια.

50 Δεύτερον, στις κατ' αντιμωλίαν διαδικασίες, το τμήμα προσφυγών πρέπει να λαμβάνει υπόψη το συμφέρον εκάστου των διαδίκων κατά την άσκηση της εξουσίας του εκτιμήσεως όσον αφορά την αναστολή της διαδικασίας, κατά συνέπεια δε η απόφαση περί αναστολής ή μη αναστολής της διαδικασίας πρέπει να είναι αποτέλεσμα στάθμισης των επίμαχων συμφερόντων. Ειδικότερα, ακόμη και σε περίπτωση που υφίσταται παράλληλη διαδικασία, το τμήμα προσφυγών δύναται να θεωρήσει ότι η στάθμιση των υφιστάμενων συμφερόντων επιτάσσει, εν πάση περιπτώσει, τη μη αναστολή της διαδικασίας προσφυγής (πρβλ. απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2014, KAISERHOFF, T-556/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:985, σκέψεις 33 και 34).

51 Συναφώς, έχει κριθεί ότι, στο πλαίσιο της στάθμισης των υφιστάμενων συμφερόντων, το τμήμα προσφυγών οφείλει ιδίως να προβεί σε prima facie εκτίμηση των πιθανοτήτων να καταλήξει η δυνητικώς κρίσιμη παράλληλη διαδικασία σε απόφαση που θα έχει αντίκτυπο στη διαδικασία προσφυγής [πρβλ. αποφάσεις της 17ης Φεβρουαρίου 2017, Unilever κατά EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely), T-811/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:98, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 14ης Φεβρουαρίου 2019, ALTUS, T-162/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:87, σκέψη 44 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία] και ότι, σε περίπτωση που η εκτίμηση αυτή καταλήξει σε διαπίστωση περί ισχνών τέτοιων πιθανοτήτων, η στάθμιση συμφερόντων αποβαίνει υπέρ του

θεμιτού συμφέροντος του ανακόπτοντος να εκδοθεί απόφαση επί της ανακοπής [πρβλ. απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2015, Petco Animal Supplies Stores κατά ΓΕΕΑ – Gutiérrez Ariza (PETCO), T-664/13, EU:T:2015:791, σκέψη 35].

52 Πλην όμως, σε περίπτωση αβεβαιότητας ως προς την έκβαση παράλληλης διαδικασίας κινηθείσας κατά του προγενέστερου σήματος του οποίου γίνεται επίκληση προς στήριξη ανακοπής, η εξακολούθηση της διαδικασίας ανακοπής χωρίς να αναμένεται η έκβαση της παράλληλης διαδικασίας δεν παρέχει, καταρχήν, πλεονέκτημα στον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος, διότι, ακόμη και αν η διαδικασία ανακοπής κατέληγε στην απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως του μεταγενέστερου σήματος, τίποτε δεν θα εμπόδιζε την επανυποβολή της ίδιας αιτήσεως μετά την κήρυξη της ακυρότητας του προγενέστερου σήματος (πρβλ. απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2014, KAISERHOFF, T-556/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:985, σκέψεις 41 και 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

53 Εξάλλου, στο πλαίσιο του ελέγχου που ασκείται από τον δικαστή της Ένωσης επί των αποφάσεων του τμήματος προσφυγών σχετικά με ενδεχόμενη αναστολή της διαδικασίας, πρέπει να εξεταστεί, ιδίως, αν τα στοιχεία τα οποία έλαβε υπόψη το τμήμα προσφυγών τού παρείχαν τη δυνατότητα να διαπιστώσει, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ότι δεν έπρεπε ή, ενδεχομένως, ότι έπρεπε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία [πρβλ. απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2015, Société des produits Nestlé κατά ΓΕΕΑ – Terapia (ALETE), T-544/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:842, σκέψη 28].

54 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών υποπίπτει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ιδίως όταν στηρίζει το συμπέρασμά του σχετικά με τη στάθμιση των υφιστάμενων συμφερόντων σε εσφαλμένη νομική ανάλυση των πραγματικών περιστατικών ή σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά ή χωρίς να λάβει υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία που χαρακτηρίζουν την κατάσταση των διαδίκων (πρβλ. απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2019, ALTUS, T-162/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:87, σκέψεις 41, 44, 47, 49 και 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία βλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, σκέψεις 108, 110 και 116).

55 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η εξέταση του ζητήματος της αναστολής της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών προηγείται της εξετάσεως για την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως [βλ. απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2017, Aldi κατά EUIPO – Rouard (GOURMET), T-572/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:591, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

56 Ειδικότερα, σκοπός της αποφάσεως περί αναστολής διαδικασίας εκδικάσεως προσφυγής η οποία ασκήθηκε κατά αποφάσεως του τμήματος ανακοπών είναι να αποφευχθεί η έκδοση αποφάσεως επί ανακοπής ιδίως σε περίπτωση σοβαρών αμφιβολιών για την εγκυρότητα προγενέστερου σήματος από την οποία εξαρτάται το βάσιμο της ανακοπής, ούτως ώστε να μπορέσουν να αντληθούν τα συμπεράσματα της αποφάσεως με την οποία κρίνεται οριστικά το ζήτημα της εγκυρότητας του σήματος αυτού στο πλαίσιο της αναλύσεως της βασιμότητας όλων των επιχειρημάτων που προβάλλονται κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών (πρβλ. απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2015, PETCO, T-664/13, EU:T:2015:791, σκέψη 29). Οι ως άνω εκτιμήσεις συνάδουν με τον σκοπό της σαφήνειας, της συνέπειας και της αποδοτικότητας των διαδικασιών ο οποίος εξαγγέλλεται στην αιτιολογική σκέψη 17 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625.

57 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι, στις περιπτώσεις στις οποίες όργανο της Ένωσης διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως, ο σεβασμός των εγγυήσεων με τις οποίες η έννομη τάξη της Ένωσης περιβάλλει τις διοικητικές διαδικασίες έχει ακόμη μεγαλύτερη σημασία. Μεταξύ των εγγυήσεων περιλαμβάνονται, ιδίως, η υποχρέωση του αρμοδίου οργάνου να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της οικείας υποθέσεως και το δικαίωμα των ενδιαφερομένων να αιτιολογηθεί επαρκώς η απόφαση. Μόνον κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί ο δικαστής της Ένωσης να επαληθεύσει αν

συντρέχουν τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως (απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 14).

– Η εκτίμηση στην προκειμένη περίπτωση

58 Δεν αμφισβητείται ότι, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη την ύπαρξη τριών παράλληλων διαδικασιών σε συνάρτηση με το ζήτημα αν η αναστολή των διαδικασιών προσφυγής ήταν δικαιολογημένη. Επρόκειτο, αφενός, για τις δύο διαδικασίες κηρύξεως ακυρότητας που αφορούσαν τα προγενέστερα ασπρόμαυρα σήματα και, αφετέρου, για τη διαδικασία σχετικά με την άρνηση καταχωρίσεως του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$. Και στις τρεις αυτές διαδικασίες αμφισβητούνταν ο διακριτικός χαρακτήρας των οικείων σημάτων.

59 Σχετικά με τις δύο παράλληλες διαδικασίες κηρύξεως ακυρότητας που αφορούσαν τα προγενέστερα ασπρόμαυρα σήματα, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε προκαταρκτικώς, στις ένδεκα πρώτες προσβαλλόμενες αποφάσεις, ότι οι εν λόγω διαδικασίες «ευρίσκονταν ήδη σε προχωρημένο στάδιο πριν εκδοθεί η απόφαση [του τμήματος ανακοπών]» και ότι, «[κ]ατά συνέπεια, […] θα ήταν σκόπιμο να ανασταλεί η παρούσα διαδικασία μέχρις ότου εκδοθεί νομικώς δεσμευτική οριστική απόφαση στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτών» (βλ., παραδείγματος χάριν, σημείο 13 των προσβαλλομένων αποφάσεων στις υποθέσεις T-84/19 και T-98/19).

60 Εντούτοις, το τμήμα προσφυγών εξέτασε τις προσφυγές και εκτίμησε ότι, «[ε]ν πάση περιπτώσει, οποιοδήποτε σημείο καταχωρείται ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης απολαύει έναν ορισμένο βαθμό διακριτικού χαρακτήρα», συνέχισε δε επισημαίνοντας ότι, «[κ]ατά συνέπεια, [εκτιμούσε], για την ώρα, ότι [το προγενέστερο σήμα που αναπαριστούσε δύο δίσκους μαύρου και άσπρου χρώματος είχε] ορισμένο βαθμό διακριτικού χαρακτήρα» (βλ., παραδείγματος χάριν, σημείο 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-84/19 ή σημείο 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-98/19).

61 Αντιθέτως, στο σημείο 25 της δωδέκατης προσβαλλομένης αποφάσεως, την οποία αφορά η υπόθεση T-96/19, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε μεν ότι το προγενέστερο σήμα που αναπαριστούσε δύο δίσκους μαύρου και άσπρου χρώματος «[φαινόταν] να είναι [εκείνο] που παρουσ[ίαζε] τα περισσότερα κοινά σημεία με το [οικείο αιτούμενο] σήμα», αλλά, «δεδομένου ότι το προγενέστερο αυτό δικαίωμα αποτελ[ούσε] […] αντικείμενο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας», αποφάσισε να εξετάσει την προσφυγή με βάση άλλο προγενέστερο σήμα.

62 Εξάλλου, όπως προκύπτει από τη σκέψη 31 ανωτέρω, στο σύνολο των προσβαλλομένων αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένης της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-96/19, το τμήμα προσφυγών συνέστησε στο τμήμα ανακοπών να αναστείλει τη διαδικασία ανακοπής μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως σχετικά με το κύρος των προγενέστερων ασπρόμαυρων σημάτων.

63 Σχετικά με την παράλληλη διαδικασία που αφορούσε την καταχώριση του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι «[η] οριστική απόφαση στην [παράλληλη αυτή διαδικασία ήταν] εξαιρετικά σημαντική για την παρούσα εκτίμηση», ήτοι για την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του εικονιστικού στοιχείου των οικείων αιτούμενων σημάτων στο πλαίσιο της σύγκρισης των σημείων, και ότι, «[κ]ατά συνέπεια, [δεχόταν] ότι, πριν εκτιμηθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του επίμαχου εικονιστικού στοιχείου, [ήταν] σκόπιμη η αναμονή μέχρις ότου εκδοθεί νομικώς δεσμευτική οριστική απόφαση στην [παράλληλη] αυτή [διαδικασία]» (βλ., παραδείγματος χάριν, σημείο 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-84/19 ή σημείο 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-98/19).

64 Εντούτοις, το τμήμα προσφυγών εξέτασε τις ενώπιόν του προσφυγές και εκτίμησε ότι, όσον αφορά το εικονιστικό στοιχείο των αιτούμενων σημάτων στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19, τα στοιχεία «€» και «$» δεν είχαν διακριτικό χαρακτήρα και οι δίσκοι μαύρου και άσπρου χρώματος δεν είχαν παρά ασθενή διακριτικό χαρακτήρα (βλ., παραδείγματος χάριν, σημεία 33 και 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-84/19 ή σημεία 36 και 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-98/19).

65 Εξάλλου, επίσης με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19, το τμήμα προσφυγών συνέστησε στο τμήμα ανακοπών να αναστείλει τη διαδικασία ανακοπής μέχρις ότου εκδοθεί οριστική απόφαση στην εν λόγω παράλληλη διαδικασία.

66 Καταρχάς, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς ό, τι υποστηρίζει το EUIPO με την πρώτη ένσταση απαραδέκτου η οποία αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, ο λόγος αυτός δεν βάλλει κατά του γεγονότος ότι το τμήμα προσφυγών συνέστησε στο τμήμα ανακοπών στο οποίο αναπέμπονταν οι υποθέσεις να αναστείλει τις διαδικασίες ανακοπής αλλά κατά του γεγονότος ότι το τμήμα προσφυγών δεν ανέστειλε τις διαδικασίες προσφυγής.

67 Συναφώς, όμως, δεν αμφισβητείται ότι το τμήμα προσφυγών, αφού εξέθεσε τους λόγους που συνηγορούσαν υπέρ της αναστολής των διαδικασιών προσφυγής, αποφάσισε σιωπηρώς να μην αναστείλει τις διαδικασίες αυτές, δεδομένου ότι εξέτασε το βάσιμο των προσφυγών των οποίων είχε επιληφθεί και δέχθηκε τις προσφυγές αυτές προκειμένου, εν συνεχεία, να αναπέμψει τις υποθέσεις ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

68 Επομένως, η εν λόγω ένσταση απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί ως στηριζόμενη σε εσφαλμένη ερμηνεία του πρώτου λόγου ακυρώσεως.

69 Επί της ουσίας, το άρθρο 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625 απονέμει στο τμήμα προσφυγών την εξουσία να εξετάζει και να εκτιμά, ακόμη και με δική του πρωτοβουλία, αν η αναστολή της διαδικασίας προσφυγής είναι σκόπιμη λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υποθέσεως. Από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις προκύπτει ότι το εν λόγω τμήμα άσκησε την εξουσία αυτή σε καθεμία από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

70 Ειδικότερα, αφενός, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ήταν δικαιολογημένη η αναστολή των διαδικασιών προσφυγής στις προσβαλλόμενες αποφάσεις όλων των υποθέσεων, πλην της αποφάσεως στην υπόθεση T-96/19, λόγω των διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας που αφορούσαν τα προγενέστερα ασπρόμαυρα σήματα. Αφετέρου, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19, το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι, πριν προβεί στη δική του εκτίμηση, ήταν δικαιολογημένο να αναμείνει την έκδοση αποφάσεως στη διαδικασία σχετικά με την καταχώριση του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$ (βλ., παραδείγματος χάριν, σημεία 13 και 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-84/19).

71 Πλην όμως, οι συλλογισμοί αυτοί του τμήματος προσφυγών αντιστοιχούσαν ακριβώς στην εκτίμηση βάσει της οποίας, κατά το άρθρο 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, έπρεπε να κριθεί η αναστολή ή μη της διαδικασίας. Εξάλλου, από τους ως άνω συλλογισμούς προέκυπτε κατ' ανάγκην ότι υπήρχαν σημαντικές πιθανότητες οι επίμαχες παράλληλες διαδικασίες να καταλήξουν σε αποφάσεις που θα είχαν αντίκτυπο στις διαδικασίες προσφυγής και ότι η στάθμιση των υφιστάμενων συμφερόντων απέβαινε υπέρ της προσφεύγουσας.

72 Εντούτοις, το τμήμα προσφυγών εξέτασε τις προσφυγές, χωρίς όμως να αιτιολογήσει την τελική του απόφαση περί μη αναστολής των διαδικασιών, απόφαση η οποία σήμαινε, αντιθέτως, ότι η στάθμιση των υφιστάμενων συμφερόντων έπρεπε να αποβεί υπέρ της παρεμβαίνουσας. Εξάλλου, το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών συνέστησε τελικώς στο τμήμα ανακοπών να αναστείλει τις διαδικασίες ανακοπής

προϋποθέτει ότι, κατά την άποψη του τμήματος προσφυγών, η στάθμιση των υφιστάμενων συμφερόντων θα απέβαινε εκ νέου υπέρ της προσφεύγουσας αφ' ης στιγμής θα περατώνονταν οι διαδικασίες προσφυγής.

73 Υπενθυμίζεται όμως ότι, κατά τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 57 ανωτέρω, ο σεβασμός του δικαιώματος των ενδιαφερομένων για επαρκή αιτιολόγηση μιας αποφάσεως που τους επηρεάζει έχει ιδιαίτερη σημασία όταν η απόφαση αυτή ερείδεται σε ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, όπως συμβαίνει στην περίπτωση αποφάσεως του τμήματος προσφυγών σχετικά με την ενδεχόμενη αναστολή της ενώπιόν του διαδικασίας.

74 Συναφώς, έχει κριθεί ότι γενικές και κατηγορηματικές κρίσεις επ' ουδενί δικαιολογούν το συμπέρασμα ότι το τμήμα προσφυγών άσκησε κατά τρόπο ουσιαστικό την ευρεία διακριτική ευχέρεια την οποία διαθέτει (πρβλ. απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, Centrotherm Systemtechnik κατά ΓΕΕΑ και centrotherm Clean Solutions, C-610/11 P, EU:C:2013:593, σκέψη 110). Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο όταν δεν παρέχεται καμία αιτιολογία όσον αφορά την κρίσιμη σχετική εκτίμηση που προκύπτει από τη στάθμιση των υφιστάμενων συμφερόντων, πολλώ δε μάλλον σε περίπτωση στην οποία, όπως συμβαίνει στις υπό κρίση υποθέσεις, η απόφαση του τμήματος προσφυγών περιέχει διφορούμενες κρίσεις ως προς αυτή καθαυτή την εν λόγω εκτίμηση.

75 Πρέπει επίσης να διευκρινιστεί ότι, ακόμη και αν δεν λαμβανόταν υπόψη το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών ρητώς επισήμανε ότι θεωρούσε σκόπιμο να ανασταλεί «η παρούσα διαδικασία» (σημείο 13 των ένδεκα πρώτων προσβαλλομένων αποφάσεων) ή και ότι η οριστική απόφαση επί της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$ ήταν εξαιρετικά σημαντική «για τη διεξαγόμενη εκτίμηση» (σημεία 35, 35, 39 και 38 των προσβαλλομένων αποφάσεων αντιστοίχως στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19) και μπορούσε να θεωρηθεί ότι το εν λόγω τμήμα περιορίστηκε να συστήσει στο τμήμα ανακοπών να αναστείλει τις διαδικασίες ανακοπής, αφού εκτίμησε, κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, ότι η αναστολή των διαδικασιών ήταν δικαιολογημένη, θα επιβαλλόταν παρ' όλ' αυτά η διαπίστωση ότι μια τέτοια προσέγγιση, με την οποία επιδιώκεται ετεροχρονισμένη εφαρμογή του άρθρου 71, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/625, είναι παράτυπη.

76 Ειδικότερα, από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 55 και 56 ανωτέρω περί προκαταρκτικού χαρακτήρα της εξετάσεως του ζητήματος της αναστολής της διαδικασίας προσφυγής προκύπτει ότι η αναστολή αυτή, αν είναι δικαιολογημένη, πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα να ληφθεί υπόψη ο αντίκτυπος μιας αποφάσεως που αναμένεται σε παράλληλη διαδικασία σχετικά με το βάσιμο του συνόλου των επιχειρημάτων που προβάλλονται κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Κατά συνέπεια, αν το τμήμα προσφυγών εκτιμά ότι η αναστολή της διαδικασίας είναι δικαιολογημένη, δεν έχει άλλη δυνατότητα παρά να διατάξει την αναστολή και, επομένως, δεν μπορεί να εξετάσει, έστω και μερικώς, την προσφυγή. Ως εκ τούτου, στις υπό κρίση υποθέσεις, αφ' ης στιγμής το εν λόγω τμήμα είχε κρίνει ότι η αναστολή των διαδικασιών ήταν δικαιολογημένη, δεν μπορούσε να αποφανθεί επί των προσφυγών και, ως εκ τούτου, αδυνατούσε να προβεί σε οποιαδήποτε σύσταση προς το τμήμα ανακοπών, δεδομένου ότι η αναπομπή των υποθέσεων στο τμήμα ανακοπών προϋπέθετε εξέταση των προσφυγών και ήταν, ως εκ τούτου, προϊόν πλάνης περί το δίκαιο.

77 Οι ενστάσεις απαραδέκτου τις οποίες προέβαλε το EUIPO περί ελλείψεως εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας δεν είναι ικανές να κλονίσουν τις εκτιμήσεις αυτές.

78 Ειδικότερα, όσον αφορά, πρώτον, τη διαβεβαίωση ότι η έκβαση της διαδικασίας σχετικά με την καταχώριση του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$ δεν επηρεάζει το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών που αφορά τη σύγκριση των σημείων στις προσβαλλόμενες αποφάσεις στις υποθέσεις T-84/19, T-92/19, T-96/19 και T-98/19, για τον λόγο ότι το τμήμα προσφυγών θα μπορούσε να είχε καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα ακόμη και αν το εικονιστικό στοιχείο των οικείων αιτούμενων σημάτων στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα, διαπιστώνεται ότι στις εν λόγω προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν περιλαμβάνεται τέτοια εκτίμηση. Αντιθέτως, το εν λόγω τμήμα έκρινε, με τις αποφάσεις

αυτές, ότι η εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα του εν λόγω εικονιστικού στοιχείου η οποία θα προέκυπτε εμμέσως από την εκδοθησόμενη οριστική απόφαση στην εν λόγω παράλληλη διαδικασία ήταν εξαιρετικά σημαντική για τη διεξαγόμενη εκτίμηση, δηλαδή την εκτίμηση που αφορούσε τη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

79 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το EUIPO δεν μπορεί να τεκμηριώσει απόφαση η οποία προσβάλλεται ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου με στοιχεία που δεν ελήφθησαν υπόψη στην απόφαση αυτή (βλ. απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2017, GOURMET, T-572/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:591, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Τούτο ισχύει ιδίως όσον αφορά τις εκτιμήσεις για τις οποίες το τμήμα προσφυγών διαθέτει ευρύ περιθώριο.

80 Όσον αφορά, δεύτερον, το γεγονός ότι οι επίμαχες ανακοπές στηρίζονται σε προγενέστερα σήματα διαφορετικά από τα δύο σήματα που αποτελούν αντικείμενο των παράλληλων διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας, διαπιστώνεται ότι, για λόγους οικονομίας της δίκης, το τμήμα προσφυγών προέβη στη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων λαμβάνοντας υπόψη μόνον το ένα από τα δύο αυτά σήματα στο σύνολο των προσβαλλομένων αποφάσεων πλην της αποφάσεως στην υπόθεση T-96/19, στην οποία προέβη στη σύγκριση αυτή αποκλειστικώς βάσει άλλου προγενέστερου σήματος.

81 Ως εκ τούτου, στο σύνολο των υποθέσεων πλην της υποθέσεως T-96/19, το γεγονός ότι η ανακοπή στηριζόταν και σε άλλα προγενέστερα σήματα πέραν αυτού που ελήφθη αποκλειστικώς υπόψη από το τμήμα προσφυγών δεν μπορεί να αποδείξει ότι το σφάλμα στο οποίο υπέπεσε το τμήμα προσφυγών, μη αναστέλλοντας τις οικείες διαδικασίες, δεν είχε συγκεκριμένο αντίκτυπο (πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, BADTORO, T-386/15, EU:T:2017:632, σκέψη 32).

82 Ως προς τη δωδέκατη προσβαλλόμενη απόφαση, την οποία αφορά η υπόθεση T-96/19, το γεγονός ότι, στην απόφαση αυτή, η σύγκριση των σημείων πραγματοποιήθηκε βάσει προγενέστερου σήματος διαφορετικού από τα δύο προγενέστερα σήματα που αποτελούσαν αντικείμενο διαδικασίας κηρύξεως ακυρότητας δεν σημαίνει πάντως ότι το σφάλμα στο οποίο υπέπεσε το τμήμα προσφυγών όσον αφορά τη μη αναστολή της επίμαχης διαδικασίας στην υπόθεση αυτή στερείται συγκεκριμένου αντικτύπου. Ειδικότερα, στη σκέψη 78 ανωτέρω διαπιστώθηκε ότι από αυτούς καθεαυτούς τους συλλογισμούς του τμήματος προσφυγών στην εν λόγω απόφαση προέκυπτε ότι η άλλη παράλληλη διαδικασία, σχετικά με την καταχώριση του αμιγώς εικονιστικού σήματος €$, μπορούσε να επηρεάσει ην εκτίμησή του. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τη σκέψη 31 ανωτέρω, το εν λόγω τμήμα έκρινε επίσης, στην ως άνω προσβαλλόμενη απόφαση, ότι, μολονότι για τη σύγκριση των σημείων είχε λάβει υπόψη προγενέστερο σήμα άλλο από εκείνα τα οποία αφορούσαν οι παράλληλες διαδικασίες κηρύξεως ακυρότητας, παρ' όλ' αυτά έπρεπε να αναστείλει τη διαδικασία ανακοπής μέχρι την έκδοση νομικώς δεσμευτικής οριστικής αποφάσεως όσον αφορά το κύρος των προγενέστερων σημάτων που αποτελούν αντικείμενο των διαδικασιών κηρύξεως ακυρότητας.

83 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως και, ανάλογα με την περίπτωση, το πρώτο ή το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως σε κάθε υπόθεση είναι βάσιμοι.

Επί των λοιπών σκελών του δευτέρου λόγου ακυρώσεως καθώς και επί του τρίτου και του τετάρτου λόγου ακυρώσεως σε κάθε υπόθεση

84 Δεδομένου ότι η εξέταση του ζητήματος της αναστολής των διαδικασιών προηγείται της εξετάσεως περί υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις πρέπει να ακυρωθούν, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως ή τα λοιπά σκέλη.

Επί των δικαστικών εξόδων

85 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

86 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμη και όταν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

87 Η προσφεύγουσα ζήτησε να καταδικαστούν το EUIPO και η παρεμβαίνουσα στα δικαστικά τους έξοδα καθώς και στα δικά της δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

88 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 190, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας θεωρούνται ως έξοδα δυνάμενα να αναζητηθούν. Δεν ισχύει όμως το ίδιο όσον αφορά τα έξοδα της ενώπιον του τμήματος ανακοπών διαδικασίας. Επομένως, το αίτημα της προσφεύγουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτό στο μέτρο που αφορά τα έξοδα της ενώπιον του τμήματος ανακοπών διαδικασίας.

89 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι το EUIPO ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά του έξοδα καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας, όπως ζήτησε η προσφεύγουσα.

90 Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση διαφοράς, πρέπει να κριθεί ότι η παρεμβαίνουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.

91 Όσον αφορά το αίτημα να καταδικαστούν το EUIPO και η παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας, εναπόκειται στο τμήμα προσφυγών να αποφανθεί, υπό το πρίσμα της παρούσας αποφάσεως, επί των εξόδων της διαδικασίας αυτής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-84/19 και T-88/19 έως T-98/19 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

2) Ακυρώνει τις αποφάσεις του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 7ης Δεκεμβρίου 2018 (υποθέσεις R 1062/2018-2, R 1059/2018-2, R 1058/2018-2, R 1057/2018-2, R 1056/2018-2, R 1060/2018-2, R 1055/2018-2, R 1054/2018-2, R 1053/2018-2, R 986/2018-2, R 1063/2018-2 και R 1064/2018-2).

3) Το EUIPO φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Cinkciarz.pl sp. z o.o. στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.

4) Η MasterCard International, Inc. φέρει τα δικαστικά της έξοδα που προέκυψαν από την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία.

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Μαΐου 2020.

(υπογραφές)